

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžso/74/2015
Identifikačné číslo spisu: 6014201572
Dátum vydania rozhodnutia: 24.02.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:6014201572.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Judity Kokolevskej a JUDr. Ľubice Filovej, v právnej veci žalobcu: S. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z., prechodne bytom: J., proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Špitálska 8, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. UPS/US1/SSVOPHN/BEZ/2014/13797-0003 zo dňa 2. apríla 2014, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 4. marca 2015, č. k. 23S/247/2014-28, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 4. marca 2015, č. k. 23S/247/2014-28 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. UPS/US1/SSVOPHN/BEZ/2014/13797-0003 zo dňa 2. apríla 2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo dňa 4. marca 2015, č. k. 23S/247/2014-28, zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia č. UPS/US1/SSVOPHN/BEZ/2014/13797-0003 zo dňa 2. apríla 2014, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, odboru sociálnych vecí a rodiny (ďalej len „úrad práce“ alebo „prvostupňový orgán“) č. LC4/OPVHN/SOC/2014/11938-0029 zo dňa 04.03.2014, ktorým prvostupňový orgán podľa § 24 ods. 1 písm. a) bod 1 a § 25 ods. 2 zákona č. 417/2013 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi (ďalej len „zákon o pomoci v hmotnej núdzi“) a zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime, od 01.02.2014 žalobcovi znížil preddavok na pomoc v hmotnej núdzi na sumu 61,60 eur mesačne.

Krajský súd odvolaním prvostupňový rozsudok odôvodnil tým, že žalobca bol uznaný za dočasne práceneschopného od 25.10.2013, pričom jeho nepriaznivý zdravotný stav trval bez prerušenia dlhšie ako tri po sebe nasledujúce mesiace, preto nárok na ochranný príspevok zanikol posledným dňom kalendárneho mesiaca, v ktorom uplynuli tri mesiace, počas ktorých nepriaznivý zdravotný stav trval. Len ak by pred uplynutím troch mesiacov posudkový lekár potvrdil, že nepriaznivý zdravotný stav bude

trvať ďalej bez prerušenia aj po uplynutí troch kalendárnych mesiacov, ochranný príspevok by žalobcovi patril ďalej najviac počas dvanásť kalendárnych mesiacov trvania nepriaznivého zdravotného stavu. Záver správneho orgánu o zániku nároku na ochranný príspevok, resp. o znížení preddavku na pomoc v hmotnej núdzi od 01.02.2014 je súladný so zákonom. Žalobca predložil „potvrdenie o pracovnej neschopnosti občana v hmotnej núdzi II.“ prvostupňovému orgánu až dňa 29.01.2014, pričom ošetrojúci lekár vystavil potvrdenie dňa 28.01.2014, t. j. až po uplynutí obdobia troch po sebe nasledujúcich mesiacov trvania nepriaznivého zdravotného stavu žalobcu. V predmetnej veci nebolo preukázané, že by posudkový lekár pred uplynutím troch mesiacov potvrdil, že nepriaznivý zdravotný stav bude trvať ďalej bez prerušenia aj po uplynutí troch kalendárnych mesiacov.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca, tvrdiac, že prvostupňový súd rozhodol nesprávne, výroky prvostupňového rozsudku si protirečia, posudkový lekár nepozná žalobcovu zdravotnú dokumentáciu ani zdravotný stav, žalobcova práceneschopnosť trvá až do času odvolania. Žiadal vo veci nariadiť pojednávanie a vypočúť zamestnankyne prvostupňového správneho orgánu.

Žalovaný sa vo vyjadrení k odvolaniu plne stotožnil s rozsudkom krajského súdu zo dňa 04.03.2015. Mal za to, že správne orgány oboch stupňov v predmetnej veci vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu veci a svojím postupom neporušili zákon. Žalobca nešpecifikuje, v čom si výroky súdu protirečia. Pokiaľ mal na mysli rozpor v jednotlivých záveroch uvedených v odôvodnení rozsudku, podľa názoru žalovaného súd napadnutý rozsudok logicky a vecne správne odôvodnil. Žalovaný zdôraznil, že posudkový lekár prvostupňového správneho orgánu neuviedol, že žalobca je zdravý, tak, ako to v odvolaní proti rozsudku uvádza žalobca. V „potvrdení o pracovnej neschopnosti občana v hmotnej núdzi II“ posudkový lekár prvostupňového správneho orgánu uviedol, že žalobca nepreukázal, že jeho nepriaznivý zdravotný stav trvá ďalej bez prerušenia aj po uplynutí troch kalendárnych mesiacov. Žalovaný potom navrhuje, aby odvolací súd potvrdil prvostupňový rozsudok krajského súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo preskúmal bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je potrebné vyhovieť.

Podľa § 11 ods. 1 zákona o pomoci v hmotnej núdzi ochranný príspevok je určený na zabezpečenie osobných výdavkov člena domácnosti, ktorý nemá možnosť zabezpečiť si príjem alebo zvýšiť si príjem vlastnou prácou.

Podľa § 11 ods. 2 písm. b) zákona o pomoci v hmotnej núdzi ochranný príspevok za každého člena domácnosti je 34,69 eura mesačne, ak ide o člena domácnosti podľa § 7 ods. 2 písm. h),

Podľa § 7 ods. 2 písm. h) zákona o pomoci v hmotnej núdzi možnosť zabezpečiť si príjem alebo zvýšiť si príjem vlastnou prácou sa neskúma, ak ide o fyzickú osobu, ktorá má nepriaznivý zdravotný stav, za ktorý sa na účely tohto zákona považuje choroba, úraz alebo karanténne opatrenie, pre ktoré je fyzická osoba uznaná ošetrojúcim lekárom za dočasne práceneschopného na viac ako 30 po sebe nasledujúcich dní.

Podľa § 11 ods. 4 zákona o pomoci v hmotnej núdzi ak nepriaznivý zdravotný stav podľa § 7 ods. 2 písm. h) trvá bez prerušenia dlhšie ako 3 po sebe nasledujúce mesiace, nárok na ochranný príspevok zaniká posledným dňom kalendárneho mesiaca, v ktorom uplynuli 3 mesiace, počas ktorých nepriaznivý zdravotný stav trval. Ak pred uplynutím 3 mesiacov posudkový lekár potvrdí, že nepriaznivý zdravotný stav bude trvať ďalej bez prerušenia aj po uplynutí 3 kalendárnych mesiacov, ochranný príspevok patrí najviac počas 12 kalendárnych mesiacov trvania nepriaznivého zdravotného stavu. Po uplynutí tejto doby nárok na ochranný príspevok zaniká. Nárok na ochranný príspevok zaniká aj vtedy, ak nepriaznivý zdravotný stav trvá v priebehu 2 kalendárnych rokov spolu 12 kalendárnych mesiacov.

Podľa § 28 ods. 2 zákona o pomoci v hmotnej núdzi príjemca je povinný

- a) úradu písomne alebo elektronickými prostriedkami so zaručeným elektronickým podpisom oznámiť do ôsmich dní zmeny vo všetkých skutočnostiach rozhodujúcich na trvanie nároku na pomoc v hmotnej núdzi a osobitný príspevok,
- b) na výzvu úradu preukázať požadovanú skutočnosť v lehote určenej úradom,
- c) umožniť overenie skutočností potrebných na posúdenie nároku na pomoc v hmotnej núdzi v mieste svojho pobytu.

Podľa § 29 ods. 1 písm. c) zákona o pomoci v hmotnej núdzi zamestnanec úradu je oprávnený požadovať od iných osôb potrebné informácie a vysvetlenia na posúdenie nároku na pomoc v hmotnej núdzi.

Podľa § 25 ods. 1 písm. i) zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti údaje zo zdravotnej dokumentácie sa sprístupňujú formou nahliadania do zdravotnej dokumentácie osoby posudkovému lekárovi úradu práce, sociálnych vecí a rodiny na účely lekárskej posudkovej činnosti podľa osobitného predpisu^{38a}) v celom rozsahu.

Podľa § 29 ods. 2 zákona o pomoci v hmotnej núdzi zamestnanec úradu je povinný

- a) informovať žiadateľa o pomoc v hmotnej núdzi alebo príjemcu o možnostiach riešenia hmotnej núdze,
- b) poskytovať pomoc pri uplatnení nároku na pomoc v hmotnej núdzi.

Podľa § 22 ods. 1 zákona o pomoci v hmotnej núdzi na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem § 18 ods. 3, § 33 ods. 2, § 60, § 62 až 68 všeobecného predpisu o správnom konaní, ak v odseku 3, § 19 ods. 1 a v § 28 ods. 2 písm. a) nie je ustanovené inak.

Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 34 ods. 1 Správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav vecí a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Podľa § 37 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán môže uložiť účastníkovi konania alebo inej osobe, ktorá má listinu potrebnú na vykonanie dôkazov, aby ju predložil.

Podľa § 3 ods. 2 Správneho poriadku správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpli v konaní ujmu.

Podľa § 220 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Z obsahu administratívneho spisu odvolací súd zistil, že:

Žalobcovi bola priznaná od 01.01.2012 dávka v hmotnej núdzi, pričom žalobca mal počas tejto doby opakovane nepriaznivý zdravotný stav a opakovane mu bol priznaný ochranný príspevok.

Podľa potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti bol žalobca dočasne pracovne neschopný od 25.10.2013, na základe čoho mu úrad práce rozhodnutím č. LC 4/OPVHN/SOC/2013/15296-0015 zo dňa 26.11.2013 zvýšil dávku o ochranný príspevok na sumu 97,19 eur mesačne od 01.11.2013. Z úradného záznamu o doručení rozhodnutia potom vyplýva, že žalobca toto rozhodnutie osobne prevzal dňa 02.12.2013.

Žalobca dňa 03.12.2013 požiadal o priznanie invalidného dôchodku. Následne dňa 06.12.2013 úrad práce žalobcovi odňal výplatu dávky a príspevkov v sume 97,19 eur mesačne od 01.12.2013. Toto

rozhodnutie žalobca osobne prevzal na úrade práce dňa 09.12.2013, pričom sa zároveň vzdal odvolania. Rozhodnutím úradu práce č. LC4/OPVHN/SOC/2013/15296-0023 zo dňa 10.12.2013 bola žalobcovi priznaná preddavkovo pomoc v hmotnej núdzi v sume 97,19 eur mesačne od 01.12.2013. Uvedená preddavkovo priznaná pomoc v hmotnej núdzi sa skladala z dávky v hmotnej núdzi, príspevku na zdravotnú starostlivosť a ochranného príspevku. Toto rozhodnutie žalobca osobne prevzal na úrade práce dňa 11.12.2013, pričom v rovnaký deň sa vzdal odvolania proti predmetnému rozhodnutiu. Zo zápisnice zo dňa 27.01.2014 vyplynulo, že žalobca bol toho istého dňa „oboznámený s novelou zákona o pomoci v hmotnej núdzi s účinnosťou od 01.01.2013, kde sa mení posudzovanie ochranného príspevku tak, že nárok na ochranný príspevok zaniká uplynutím troch mesiacov, počas ktorých trval nepriaznivý zdravotný stav občana. Nárok bude trvať ďalej, ak pred uplynutím troch mesiacov posudkový lekár potvrdí, že nepriaznivý zdravotný stav občana v hmotnej núdzi trvá. V tom prípade patrí ochranný príspevok najviac počas 12 kalendárnych mesiacov. Ak bude účastník konania práceneschopný viac ako 30 dní doloží najneskôr do 5. dňa nasledujúceho mesiaca potvrdenie č. 1 podpísané ošetrojúcim lekárom. Do 20. dňa tretieho mesiaca práceneschopnosti doloží potvrdenie č. 2 podpísané ošetrojúcim lekárom. Zároveň je účastník konania oboznámený s tým, že ak tieto lehoty nedodrží, bude ochranný príspevok odňatý a po dodatočnom doložení potvrdení ho už nebude možné priznať. Účastník konania obsahu zápisnice porozumel v celom rozsahu a po jej prečítaní ju pri plnom vedomí podpisuje, zároveň svojím podpisom potvrdzuje prevzatie potvrdenia č. 1 a potvrdenia č. 2“.

Dňa 29.01.2014 žalobca predložil úradu práce „Potvrdenie o pracovnej neschopnosti občana v hmotnej núdzi II“ zo dňa 28.01.2014, kde ošetrojúca lekárka potvrdila, že PN pokračuje k 31.01.2014. K tomu sa posudkový lekár vyjadril, že „žalobca predloženým Potvrdením o zdravotnej neschopnosti občana v hmotnej núdzi II nepreukázal, že nepriaznivý zdravotný stav občana v hmotnej núdzi trvá ďalej bez prerušenia aj po uplynutí troch kalendárnych mesiacov“. Na základe uvedeného potom prvostupňový orgán Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, odbor sociálnych vecí a rodiny rozhodnutím zo dňa 04.03.2014 č. LC4/OPVHN/SOC/2014/11938-0029 znížil žalobcovi preddavok na pomoc v hmotnej núdzi na sumu 61,60 eur mesačne od 01.02.2014. Uvedené rozhodnutie bolo odôvodnené tým, že na základe stanoviska posudkového lekára úradu občan predloženým Potvrdením o pracovnej neschopnosti občana v hmotnej núdzi II nepreukázal, že nepriaznivý zdravotný stav trvá ďalej bez prerušenia aj po uplynutí troch kalendárnych mesiacov a preto ochranný príspevok v sume 34,69 eur odníma. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, ktoré žalovaný rozhodnutím č. j. UPS/US1/SSVOPHN/BEZ/2014/13797-003 zo dňa 02.04.2014 zamietol a prvostupňové rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, odbor sociálnych vecí a rodiny potvrdil.

Z rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov vyplýva, že žalobcovi prvostupňový orgán znížil preddavok na pomoc v hmotnej núdzi z dôvodu zániku nároku na ochranný príspevok. Tento mal zaniknúť preto, že, ako uvádza posudkový lekár, žalobca predloženým Potvrdením o pracovnej neschopnosti občana v hmotnej núdzi II nepreukázal, že nepriaznivý zdravotný stav trval ďalej bez prerušenia aj po uplynutí troch kalendárnych mesiacov. S týmto odôvodnením sa ako s vecne správnym a zákonným stotožnil tiež Krajský súd v Banskej Bystrici.

Nespochybniteľným základom právneho štátu je pravidlo, že pokiaľ zákonodarca prizná jednotlivcom určité subjektívne práva, je následne povinnosťou štátu umožniť ich uplatnenie. Ak teda v zákone o hmotnej núdzi bolo fyzickým osobám v hmotnej núdzi, ktoré majú nepriaznivý zdravotný stav, priznané právo na ochranný príspevok, a to po dobu, ktorú možno za určitých okolností predĺžiť, je nevyhnutné, aby fyzická osoba mala reálnu procesnú možnosť uplatniť si nárok na toto predĺženie.

Ďalej je potrebné poukázať na skutočnosť, že na konanie o pomoci v hmotnej núdzi sa vzťahuje Správny poriadok, vrátane jeho ustanovenia § 3, ktoré je legislatívnym zakotvením princípu súčinnosti a o. i. ustanovuje povinnosť správnych orgánov poskytovať účastníkom pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Takisto sa na konanie o pomoci v hmotnej núdzi aplikuje § 32 ods. 1 Správneho poriadku, ktorý stanovuje povinnosť správneho orgánu zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Je teda v prvom rade povinnosťou správneho orgánu obstaráť podklady pre rozhodnutie, o. i. tak, že vyzve účastníka

konania na predloženie potrebných listín (napr. vyplnené tlačivo Potvrdenia o pracovnej neschopnosti občana v hmotnej núdzi II.) Pokiaľ tak správny orgán neurobí alebo neurobí včas, nesmie takýto jeho postup byť na ťarchu účastníkom správneho konania.

Aj odvolací súd mal za preukázané, že žalobca pred uplynutím troch mesiacov trvania nepriaznivého zdravotného stavu Potvrdenie o pracovnej neschopnosti občana v hmotnej núdzi II (ďalej len „potvrdenie“) nepredložil, keď tak urobil až dňa 29.1.2014, teda po uplynutí vyššie uvedenej trojmesačnej lehoty. Pozornosti správnych orgánov ako aj súdu prvého stupňa však ušla skutočnosť, že sa tak stalo nie zavinením žalobcu, keď tento bol o prípadnom zániku nároku na ochranný príspevok a o povinnosti predložiť potvrdenie „do 20. dňa tretieho mesiaca práceneschopnosti“ poučený až dňa 27.01.2014, pričom v totožný deň mu bolo tlačivo Potvrdenie o pracovnej neschopnosti občana v hmotnej núdzi II odovzdané. Zároveň už v tento deň žalobcov nepriaznivý zdravotný stav trval dlhšie ako tri mesiace. Požadované potvrdenie, potvrdené ošetrojúcim lekárom dňa 28.01.2014, žalobca predložil následne dňa 29.01.2014.

Žalobca zmeškal zákonnú trojmesačnú lehotu nie vlastným zavinením, keďže o svojich povinnostiach bol poučený až po uplynutí troch mesiacov od začiatku pracovnej neschopnosti, t. j. po 25.01.2014 a na skoršie preukázanie nebol vyzvaný, čo odvolací súd považuje za odňatie možnosti konať pred správnym orgánom. Pod odňatím možnosti konať pred správnym orgánom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup správneho orgánu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu právnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

Oneskorené poučenie a odovzdanie tlačiva Potvrdenia o pracovnej neschopnosti občana v hmotnej núdzi II zo strany správneho orgánu evidentne znemožnilo žalobcovi preukázať včas trvanie nároku na ochranný príspevok aj po uplynutí troch kalendárnych mesiacov v predĺženej dobe 12 mesiacov. Súčasne je potrebné zdôrazniť, že žalobca konal promptne, keď vyplnené tlačivo doručil úradu práce dva dni po tom, ako toto sám prevzal (pričom 28.01.2014 navštívil ošetrojúceho lekára) a objektívne ho nemohol predložiť ani do 5. ani do 20. dňa mesiaca január 2014.

Podľa § 11 ods. 4 veta druhá a štvrtá zákona o pomoci v hmotnej núdzi ak pred uplynutím troch mesiacov posudkový lekár potvrdí, že nepriaznivý zdravotný stav bude trvať ďalej bez prerušenia aj po uplynutí troch kalendárnych mesiacov, ochranný príspevok patrí najviac počas 12 kalendárnych mesiacov trvania nepriaznivého zdravotného stavu, resp. zaniká aj vtedy, ak nepriaznivý zdravotný stav trvá v priebehu dvoch kalendárnych rokov spolu 12 mesiacov.

Z ustanovenia § 11 ods. 4 vety druhej zákona o pomoci v hmotnej núdzi vyplýva potreba, aby posudkový lekár posúdil, či nepriaznivý zdravotný stav bude trvať bez prerušenia aj po uplynutí troch kalendárnych mesiacov, a toto posúdenie vykonať pred uplynutím troch mesiacov, v danom prípade pred 25.01.2014 a to aj v spolupráci s ošetrojúcim lekárom žalobcu [§29 ods. 1 písm. c) zákona o pomoci v hmotnej núdzi v spojení s § 25 ods.1 písm. i) zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti].

Uvedená potreba posúdenia vyplývala aj z ustanovenia § 14 ods. 5 zákona č. 599/2003 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi, zrušeného ku dňu 01.01.2014.

Správny orgán preto mal také posúdenie zabezpečiť pred dňom 25.01.2014 a na ten účel včas žalobcu poučiť o nevyhnutnosti predloženia potrebného potvrdenia o trvaní PN včas. Ak tak správny orgán neurobil, resp. nestihol urobiť hoci aj z ospravedlniteľného dôvodu, nemožno také opomenutie klásť za vinu žalobcovi. Podľa názoru odvolacieho súdu, ak posúdenie podľa § 11 ods. 4 zákona o pomoci v hmotnej núdzi nebolo možné vykonať bez zavinenia poberateľa ochranného príspevku, môže takéto posúdenie vykonať posudkový lekár aj následne. Ak pritom posudkový lekár napriek potvrdeniu ošetrojúceho lekára o trvaní PN dospeje k záveru, že PN naďalej netrvá, je o takom posúdení potrebné vypracovať posudok, z ktorého bude zrejmé, na základe akých odborných medicínskych poznatkov a

záverov odborných lekárskejších vyšetrení zo zdravotnej dokumentácie dospel k záveru, že nepriaznivý zdravotný stav, pre ktorý je poberateľ ochranného príspevku uznaný dočasne práceneschopným, nebude trvať ďalej bez prerušenia aj po uplynutí troch kalendárnych mesiacov. Posudok je podkladom rozhodnutia o odňatí ochranného príspevku a ako taký musí byť taktiež preskúmateľný. Na rozhodnutie o odňatí ochranného príspevku preto nestačí len strohé konštatovanie posudkového lekára, že predloženým potvrdením o pracovnej neschopnosti občana v hmotnej núdzi II nepreukázal, že nepriaznivý zdravotný stav občana v hmotnej núdzi trvá ďalej bez prerušenia aj po uplynutí troch kalendárnych mesiacov. Navyac záver posudkového lekára úradu je spochybnený záznamom „01.04.2014 - nie je ďalej PN“, podpísaný dr. H.

Doklad o vykonaní posúdenia posudkovým lekárom úradu, resp. následne posudkovým lekárom ústredia v zmysle § 11 ods. 4 veta druhá zákona o pomoci v hmotnej núdzi (posudok) sa v predložennom administratívnom spise nenachádza.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že zistenie skutkového stavu správnymi orgánmi je nedostačujúce na posúdenie veci, preto rozsudok Krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. zmenil a podľa §250j ods. 2 písm. c) O.s.p. rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní žalovaný bude postupovať v naznačenom smere tak aby odstránil vyššie uvedené pochybenia, pričom je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Nové rozhodnutie vo veci riadne odôvodní (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo úspešný žalobca nárok na náhradu trov konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.